Vă vorbă cu

D. MIHAI MORARU

VICE-PREȘEDINTE AL CONFEDERAȚIEI GENERALE A MUNCII

DESPRE ACTUALELE PROBLEME ALE SPORTULUI MUNCITORESC

— ÎN PREAJMA CONFERINȚEI DE ȚARĂ A RESPONSABILILOR SPORTIVI DIN CONSILIILE SINDICALE JUDEȚENE —

Ca să intri în localul C.G.M.-ului din Bulevardul Elisabeta, nu-i o problemă tocmai complicată, mai ales când ai scopuri bine definite, dar ca să reușești să iei o declarație vreunuia din membrii Comitetului Executiv, este un veritabil tur de forță, care cere pe lângă răbdare și ceva perspicacitate.

La cel de al treilea etaj al C.G.M.-ului, sub liniștea aparentă se ascunde o activitate care este trădată doar de secretarii ce aleargă pe culoare într'un permanent du-te vino cu diverse acte pentru semnat și din când în când de zbârnâitul telefoanelor.

După o scurtă recunoaștere a poziției și după câteva investigații iată-ne în fața ușii biroului d-lui Moraru Mihai, vice-președinte al C.G.M.-ului, care deși avea în față un voluminos dosar cu acte ce se cereau urgent rezolvate, totuși ne primește cu multă bună voință.

Expunem scopul vizitei și odată cu ea punem și prima întrebare, după ce în prealabil ne-am pregătit stilouul și hârtia:

Cum vedeți perspectivele sportului muncitoresc în Republica Populară Română?

Un moment de matură chibzuință și răspunsul curgător și concis, trădează omul obișnuit să gândească și să răspundă precis.

„Sportul muncitoresc, care după cum era și normal a luat după 23 August încoace un avânt din ce în ce mai mare, a ajuns în momentul de față o realitate, o forță vie, aș putea spune, ne declară d. Moraru, facere în urma noilor condiții politice-economice și sociale a permis acestuia trecerea în faza finală a realizării unui veritabil sport de masse, după cum s'a efectuat în țările cu democrație populară mai veche.

Prin introducerea orelor obligatorii de educație fizică în întreprinderi pentru tineretul până la 19 ani, prin creerea școlilor de cadre și prin înființarea marilor cluburi polisportive pe lângă sindicate, se deschide nu numai sportului muncitoresc ci întreg sportului în general uriașe perspective de desvoltare, pe care orice minte clarvăzătoare, le poate anticipa, luând ca punct de orientare trecutul domeniu

ile și actualele realizări din acest domeniu.

Este clar, declară în continuare vicepreședintele CGM-ului, că odată cu masiva și efectiva participare a clasei muncitoare în sport, și odată cu crearea cluburilor polisportive pe sindicate, curentul de prospețime și noul spirit vor elimina definitiv din sport acea pecingine care compromite noțiunea de sport numită PROFESIONISM.

Prin organizare de competiții uriașe pe sindicate se va da posibilitatea să promoveze un număr cât mai mare de tinere elemente cinstite și sănătoase, elemente, care mâine vor forma cadrele de bază ale noului sport.

Evident, că încă mai există greutăți și printre acestea predomină pe prim plan lipsa de cadre, dar aceasta va fi remediată cu timpul prin înființarea a cât mai multor școli de organizatori, îndrumători și instructori sportivi, școli unde elemente recrutate din rândul tineretului muncitor vor primi o pregătire corespunzătoare viitoarei lor menîri care să le permită să ducă acțiunea de îndrumare și mobilizare a tineretului pe stadioan cu competență necesară.

Trebue să adaog deasemenea continuă d. Moraru că punem mare preț și pe contribuția profesorilor de educație fizică și a antrenorilor în a-

ceastă operă și dacă până mai ieri activitatea profesorului de educație fizică era limitată fie de formule rigide și retrograde ce îngrădeau sportul în trecut fie de mentalitățea grești a acelei epoci, mentalitate care mergea de la indiferență până la o totală desconsidratie pentru astfel de probleme. Astfel însă în cadrul tinerei Republici Populare Române grație acțiunii neobosite dusă de OSP și organizațiile muncitorești și cele de tineret această mentalitate ește pe cale să dispară și odată cu ea o serioasă piedică din calea desvoltării sportului.

In tot cazul este evident că sportului a cărui evoluție este direct determinată de evoluția politică-socială și economică a statului nostru i se deschid perspective dintre cele mai luminoase, lucru ce va fi confirmat în parte chiar în acest an de realizările ce se vor înfăptui"

Cu aceste cuvinte d. Moraru, închee răspunsul la prima întrebare.

A doua este ceva mai concisă:

Care sunt primele obiective în vederea realizării efective a sportului de masse?

„Câteva din ele sunt cuprinse chiar în răspunsul la prima întrebare, totuși le voiu indica în ordinea importanței lor.

I. — Difuzarea unui plan de muncă central pe perioade.

II. — Lămurirea vechilor cadre și formarea altora noi prin școlile ce vor lua ființă. O primă școală de organizatori sportivi va fi organizată de secția noastră sportivă chiar luna viitoare.

III. — Introducerea orelor obligatorii de educație fizică în cadrul întreprinderilor pentru tineretul până la 19 ani.

IV. — Angrenarea tuturor profesorilor de educație fizică în această muncă.

V. — Crearea marilor cluburi polisportive pe sindicate.

VI. — Creerea unei cooperative de materiale sportive.

VII. — Adâncirea muncii în acest domeniu.

Cu această cred că am indicat principalele obiective ale acestei probleme încheie vice președintele C.G.M.-ului. Ne declarăm mai mult decât mulțumiți și formulăm a treia întrebare:

Ce credeți despre Conferința responsabililor sportivi din Consiliile Județene?

„Această Conferință prezintă o deosebită importanță în vederea viitoarelor munci sportive ce se vor duce în țară prin cele 57 de Consilii Județene căci în cele două zile ale Conferinței se vor desbate toate problemele sportive la ordinea zilei.

Pot spune, declară în continuare d. Moraru, că această este îndreptarul, ghidul viitoarei activități. Toate hotărârile luate în Congres și consemnate în rezoluția pentru sport, vor fi prelucrate aci și se vor da sarcini concrete în vederea realizării lor.

Este un eveniment plasat în timp la începutul unei masive acțiuni și este ași putea spune primul mare pas din acest an în vederea realizării sarcinilor pe care ni le-am luat în cadrul celui de al doilea Congres GGM".

Suntem gata să ne ridicăm și să mulțumim dar o ultimă întrebare stăruie insistent și cu riscul de a forța unele limite o punem:

Cum vedeți prima școală de organizatori sportivi?

„Prima școală de organizatori sportivi din Republica Populară Română, prezintă o deosebită importanță nu numai prin faptul că este pregătită cu o grijă specială dar ea constitue în realitate semnalul care anunță deschiderea unui lung șir de astfel de școli.

Tin să adaog că această școală a fost îndelung pregătită și că programa ei a fost întocmită cu multă atenție. Cred că va fi o revelație despre care veți afla mai multe în preajma deschiderii ei.

In tot cazul subliniez încă odată că aceste școli formează în actuala fază, pepinierele de cadre necesare, în urma vertiginoasei desvoltări a sportului muncitoresc.

Elevii care vor promova aceste cursuri vor fi piloniți de bază, care prin munca lor efectivă în sport să-l ducă pe acesta pe căile progresului spre care tindem."

Cu aceste cuvinte d. Mihail Moraru ne întinde mâna, iar noi plecăm cu convingerea că într'adevăr trăim o eră de măreț înfăptuiri, o eră pentru care generații de truditori cu mintea și brațul au luptat și s'au sacrificat să o înfăptuiască, eră care însfârșit va transforma sportul în ceace trebuie să fie, adică într'un bun al masselor, pentru ridicarea potențialului fizic și moral al acestora.

«DISTRACȚIA ESTE TOT ATÂT DE NECESARĂ CA ȘI PÂINEA»

ERA DEVIZA GRUPĂRII

YACHT CLUB REGAL ROMAN

Amestecul monarhiei a fost complet în toate domeniile implicit în sport și ceva mai mult, așa zisa autoritate regală a camuflarea cercurilor reacționare după data istorică de 23 August 1944 și mai ales după 6 Martie 1945.

Recent, ziarele au scris despre raziile pe care autoritățile le-au efectuat la cluburile „sportive" Jockey Club și Automobil Club Regal Român, razii cari au desvăluit putregaiul din sânul claselor capitaliste-moșierești.

Nu ne vom opri asupra acestui fapt, ci astăzi vom relata un caz care a provocat revolta sportivilor adevărați cu sentimente democrate. Este vorba de clubul nautic de ceea mai pură esență reacționară burghezo-militaristo-capitalistă, Yacht Club Regal Român. Acesta era nu mai un club anexă sau mai bine zis o asociație care se ascundea în dosul firmei „legalizate" a Yacht Clubului București, dar care nu era de fapt decât unul și același lucru. Pentru completare clubul avea și o bisericuță, Yacht Club Snagov. Toate aceste trei cluburi, funcționau sub numele Yacht Club București.

Surprins neplăcut de evenimentele cari aduceau România în lagărul democrat, YCRR-ul a opus dela început o dârză rezistență încadrării în Organizația Sportului Popular. Și ca să spunem așa, faptul nu era deloc surprinzător și vom vedea mai la vale, de ce. Cert este că atunci când toate organizațiile sportive, cluburile mari și mici primind cu bucurie noua formă de viață, au înțeles să se alăture dela început forului conducător OSP, YCR au cum arăți să-și refuzat net acest lucru. Bine înțeles s'a prevalat de anumite forme juridice, sub care au investmântat „legal" ființa clubului și au reclamat autonomia pe baza acestor forme.

Aci vom vedea că neputând aduce argumente mai puternice, n'au ezitat să recurgă la intervenția monarhului și într'adevăr au obținut-o, intervenția care tindea la recunoașterea asociației ca club de casă al regelui și în același timp ar fi dus la subminarea autorității OSP-ului

Abia târziu, prin Septembrie 1946, în plin regim democrat, când probabil au văzut că nu au altă cale de ales, YCB-ul a catadixit să ceară afilierea în resortul rural urban. Dar având ambarcațiuni pe lacul Herăstrău și pe lacul Snagov, conducătorii asociației n'au înțeles să arate inventariul real al ambarcațiunilor ci au declarat câteva (se pare vreo 6-7).

Dar, ce se întâmplă cu acest, Yacht Club Regal Român? A înțeles ritmul vremii, și-a revizuit atitudinea reacționară? Nimic nu a făcut pentru a intra pe făgașul democrației reale? Dimpotrivă. Iată ce scrie raportul Resortului Militar către Direcția Tehnică OSP:

...„Yacht Club Regal Român (de dublat în Yacht Club Snagov și București) continuă a avea o activitate ilegală și a fi centrul de întâlnire al ofițerilor reacționari din Marină.

Y. C. R. R. n'a făcut cerere de afiliere la Resortul Rural Urban, deși a primit importante subvenții dela Subsecretariatul de Stat al Marinei și are ca membri în majoritate ofițeri din Marină.

Fără îndoială, așa cum se precizează în raport, era o strategie pentru a se putea sustrage controlului armatei și a conducerii sportului, adăugăm noi. Raportul are ca dată 12 Februarie 1947.

Era oare posibilă această situație fără acoperirea regelui? Fără discuție: nu! Astfel se vede clar că prin concursul larg al monarhiei exista în sânul tânărului sport democratic român un vârf reacționar, care continua să sfideze și să ducă lupta împotriva revendicărilor juste ale muncitorimei sportive.

Antecedentele clubului sunt însă deosebit de semnificative pentru a explica lupta dusă împotriva încadrării în OSP., împotriva încadrării alături de tânărul nostru sport democrat.

Asociația ia ființă, în 1932 și grupează în sânul ei mai mulți directori de bancă, oameni fără meserii, dar cu mari moșii și cu afinități mari cu casa regală.

Iată unii din membrii fondatori: Max Auschnitt, mare industriaș, dictatorul industriei grele de atunci deținând un serios pachet de acțiuni la Malaxa și coleg de afaceri cu fostul rege Carol II, care dea-

— *i. s.* —

(Continuare în pag. 4-a)

UN ÎNDREPTAR SPORTIV: ALMANAHUL ZIARULUI SPORTUL POPULAR BĂNĂȚEAN

De curând a văzut lumina tiparului, prin grija Regionalei OSP Timișoara — Secția de presă și propagandă, o lucrare sportivă de mare utilitate și care poate fi considerată drept un îndreptar sportiv.

Ingrijit scris și în condițiuni tehnice ireproșabile, cu un material — intern și extern — ales cu o deosebită atenție ALMANAHUL ZIARULUI SPORTUL POPULAR BĂNĂȚEAN împlinește un gol în ceeace privește lucrările cu caracter sportiv și, — în același timp — pune la îndemâna oricărui sportiv o carte în care poț afla tot ceeace-i interesează.

In afară de faptul că oferă bilanțul de un an al activității sportive din România cu date și rezultate prezentate de o manieră care-i face cinste pentru exactitate și, în general, caracterul complect al operei, Almanahul acesta oferă material care servește și realitatea lucrurilor la noi și în străinătate și acțiunea de dăruire a sportului cât mai adânc în massele populare. Înfățișând realizările dela noi și de aiurea, cum și activitatea însăși a tuturor sporturilor, Almanahul îndeplinește și această sarcină.

Fără să aibe caracterul arid al materiei plină cu date statistice și coloane de rezultate, din contră păstrând tot timpul interesul printr'o înșiruire literară a evenimente lor sportive de anul trecut, Almanahul s'a dovedit a fi o carte care prilejuește o lectură foarte plăcută și care nu trebue să lipsească niciunui sportiv niciunei grupări, din nicio bibliotecă.

Iar Regionalei OSP Timișoara care s'a făcut remarcată în ultimul timp prin editarea unei serii de lucrări cu caracter sportiv, i se cuvin toate laudele pentru această minimă operă fără discuție de mare folos pentru sportul românesc.

(p. g.)

STADIOANE, CÂT MAI MULTE STADIOANE

CONSTRUCȚIE GIGANTICĂ ÎN CEHOSLOVACIA: UN STADION CU 360.000 LOCURI!

La Rio de Janeiro, teatrul viitorului campionat mondial de foot-bal, stadionul va avea 170.000 de locuri, săli de antrenament, 2 bazine de înnot, 4 restaurante și un cinematograf. - Și «stade de Colombes» își mărește capacitatea

Pretutindeni, calitatea unui sport o demonstrează pe teren valoarea sportivilor, dar organizarea și desvoltarea sportului le scot în evidență numărul sportivilor activi și, mai ales, numărul terenurilor. Aici este cazul să facem distincție între țările cu sport de dată relativ recentă și cele cu o tradiție sportivă care numără multe decade. Dar în general, rămâne categoric principiul: cu cât vor fi stadioane mai multe cu atât sportul va atinge un grad de desvoltare mai avansat.

Și într'adevăr trăim în epoca recunoașterii acestui principiu atât de sănătos. Spiritul nou al unor timpuri noui face ocolul întregului glob pământesc și împrăștie în toate colțurile lumii ideile durabile ale unei educații fizice paralele cu educația cetățenească.

In ciuda prăpădului lăsat în urmă de rigorile sălbatece ale războiului declanșat de nazism, se constată în toate țările o renaștere și pe plan sportiv, chiar și acolo unde nu au pătruns încă, ideile generoase ale democrației populare. Și, în primul rând, răsar stadioane, câmpuri sportive puse la dispoziția massei muncitoare pentru reconfortarea fizicului încă vibrând de efortul greu depus în fabrici, ateliere, birouri, etc.

Dreptul la sport i-a fost recunoscut și acordat clasei muncitoare integral.

Un Stadion gigantic

Prin această prizmă trebue privită opera monumentală și gigantică — altfel nu o putem numi — care este pregătită în Cehoslovacia, lângă Praga, la Strahov.

Aici există un stadion de proporții reduse, ridicat pe o regiune deluroasă. Acesta este refăcut în prezent — după cum relatează confratele belgrădean „Nas Sport" — și i se dau proporții de basme. O armată întreagă de arhitecți grăbesc lucrările care privesc în special tribunele, capacitatea, pentruca în chiar vara acestui an să fie terminate și stadionul gata să găzduiască marile serbări ale Sokolilor

Capacitatea acestui stadion este mărită la, nici mai mult și nici mai puțin, decât... *360.000 de locuri!*

Fantastic, nu?

In prezent presupunem că lucrurile pentru construirea tribunei de Est sunt terminate și afară de ea și tribuna de vest, vor mai fi ridicate încă două uriașe tribune, toate la un loc atingând capacitatea mai sus amintită.

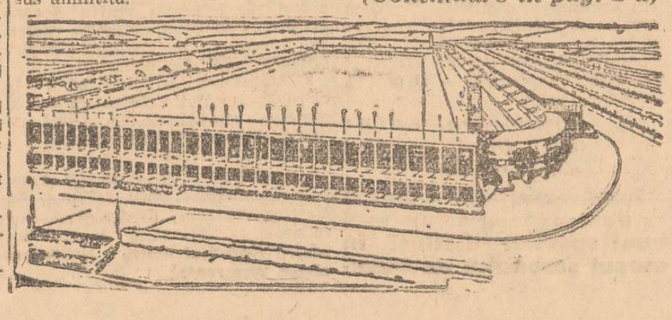

Construirea acestui stadion gigantic, o problemă el însăși, ridică însă încă o serie de probleme de mare importanță. Și, în primul

rând, problema comunicațiilor pentrucă stadionul este așezat, cum spuneam mai sus, într'o regiune deluroasă. Sarcina rezolvării acestei probleme revine consiliului comunal, care va avea în grija sa și aceia a electrificării și canalizării.

La toate cheltuelile necesitate de acest stadion, statul va avea o contribuție esențială: va suporta suma de 72 milioane de coroane cehoslovace (circa 250 milioane lei).

Aproximativ, lucrările vor costa 125 milioane coroane (circa 400 milioane lei).

Unul „mai mic" la Rio

In Brazilia, la Rio de Janeiro, teatrul viitorului campionat mondial de football, lucrările pentru amenajarea stadionului principal, după cum anunță ziarul parizian „Equipe", au atins un stadiu avansat și vor lua sfârșit la finele anului 1949, adică cu șase luni înainte de începerea campionatului mondial din 1950.

Capacitatea acestui stadion — pentrucă aceasta s'a urmărit în primul rând — va atinge cifra de 170.000 locuri: 60.000 locuri de stat și 110.000 în picioare.

Sub tribune se va construi: 3 săli de antrenament, 2 piscine, 4 restaurante și un cinematograf.

Firește însă, că acest stadion este simplu prilej pentru organizatori. Ceea ce se urmărește nu este altceva decât scopul financiar, reteta campionatului mondial, isvor de beneficii nemuncite.

(p.)

(Continuare în pag. 4-a)

ANTRENORII

de AUREL NEAGU

Dacă fundamentul organizatoric al mișcării sportive este clubul, atunci antrenorul este unul din elementele de bază, pentru această primă și cea mai importantă formă de asociere a sportivilor.

Fiindcă apariția articolului de astăzi coincide cu inaugurarea festivă a cursurilor școalei de antrenori de football, vom situa problema pe acest domeniu, desigur cel mai interesant pentru o incursiune de acest fel, footballul dirijând încă prin popularitatea sa, massele de tineri și spectatori.

Afirmația dela început este valabilă și pentru celelalte ramuri de sport.

Intr'un club, antrenorul este asemenea unui sculptor, în atelierul de lucru, având în față materialul argilos.

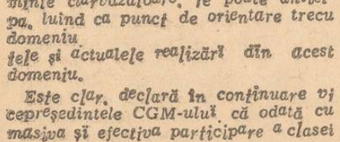

Un sculptor oarecare va reuși o statuetă oarecare. Alt sculptor foarte bun va da expresia necesară statuei. Se va spune în acest caz: „Iată unul care a dat viață argilei".

Statuia bună va fi cumpărată de un snob. Va găsi o apreciere prin gustul fad, de suprafață. Cealaltă, statuia care vorbește, va fi prețuită de altfel de oameni, de acei al căror suflet găsește tangență în expresia statuei, de acela care simt artisticul și prețuesc frumosul.

Un antrenor a reușit să facă dintr'un oarecare jucător un excepțional shooteur. Acesta e fantastic. Tribunele freamătă când trage la poartă.

Dar antrenorul afară de aceasta nu a reușit nimic altceva. Gradele alcoolului înnecă valoarea shootului, fiindcă acest jucător fără caracter va deveni ca o frunză în bătaia vântului.

Sculptorul din antrenor a realizat o marfă plăcută la ochi dar fără valoare adevărată. Și-acum intervine diferența între aceste comparații de unde rezultă răspunderea capitală pe care o are antrenorul.

Pe când statuia fără conținut a sculptorului nostru nu o vor cumpăra decât prea puțini, produsul antrenorului este apreciat de mii de oameni, de zeci de mii de tineri cu toate că nu este decât o marionetă, o paiață, fără suflet și caracter.

Așa dar antrenorul nu se rezumă numai să fie un creator speculativ al picioarelor ci el trebue să fie mai întâi educatorul sufletelor jucătorilor spre atingerea preceptelor morale și aspirațiunilor întregului tineret.

Acesta este sensul profund al antrenorului care trebue format astăzi, aceasta este deosebirea între ce a fost un antrenor și ce trebue să devină azi un antrenor, indiferent că el se găsește în banca școalei de antrenori sau pe catedra ei, ori agățat undeva în turnul de fildeș al savantismului rece și nejustificat.

Lăsăm la o parte chestiunea tehnică, căci această chestiune este tratată suficient și în toate școlile de acest fel din trecut și trecem la analiza celuilalt aspect al lui, care în situația footballului de astăzi și al manifestărilor concrete pe drumul democrației populare, se investește cu rolul său de frunte:

Părăsind atelierul său de modelaj spiritual și tehnic și pășind în arenă și în viața de toate zilele, antrenorul devine prin echipa lui și manifestările ei, un puternic mobilizator în materie de sport și cu deosebire al tineretului.

O misiune profund pedagogică pe care el o exercită în dublu rol.

Și-acum, intră în arenă, tabloul principal.

Poate oare îndeplini antrenorul cu succes acest dublu rol?

Prezintă el totdeauna garanția morală?

I se poate încredința educarea tineretului fără a poseda el însăși o educație etică și civică sănătoasă?

Poate fi el la periferia aspirațiilor curate, sănătoase proprii întregului tineret de azi?

Iată axul în jurul căruia trebue să graviteze preocupările celor care țin în mână destinele footballului în special și cele ale sportului în general.

Iată nota unde trebue să pună accentul acela care dirijează astăzi o nouă promoție de antrenori de football!

Atenția concentrată asupra acestui capitol. Examinarea elevilor, examinarea conștiințelor.

Avem mare nevoe de tehnicieni, dar spirituali și mai mare nevoe de oameni de caracter care să fie purtători și difuzorii educației democratice pentru tineretul aflat în grija lor.

Dacă antrenorul este un element esențial, este numai sub acest aspect, numai îmbrăcat cu această haină și numai astfel el trebue să-și desfășoare activitatea lui.

In acest sens, școala care începe astăzi își găsește înaltul ei rost și pe drumul de adâncire al acestei probleme de principiu trebue să se găsească toți antrenorii, toți aceia care o dată ce pun mingea în

piciorul juniorului, să-i desvălue rostul lui, ținuta lui, morala lui, credința lui, iar sportivul nostru începe să știe că el nu este numai un sportiv dar un cetățean conștient și cu răspunderi al Republicei Populare.

Cine nu gândește astfel, cine nu se identifică acestor năzuințe morale, nu poate deveni acel sculptor, modelator al sufletelor tinere.

Pe terenul de football nu avem nevoe de mașinării ceasornic pentru a marca goaluri, a culege puncte și a delecta publicul. Ne trebuesc oameni, în sensul adevărat al cuvântului și acești jucători-oameni va trebui să-i formeze aceia, cari astăzi se înșiră în catalogul școalei.

Cine nu vede așa, lucrurile, cui nu-i place acest drum care este al democrației pentru realizarea sportului de masse se situează înafara drumurilor tinerei noastre republici populare și pentru sine cât și pentru football este bine să plece!

Mai bine să închidă ușa odată dar definitiv, decât să o deschidă și să o închidă fără vreun folos.

Să fie aceasta o problemă de conștiință pentru toți antrenorii.

COLȚUL TEHNIC

CUM TREBUIE SĂ NE APĂRAM IMPOTRIVA «OFF-SIDE»-ului?

de TIBOR GALLOWICH

selecționerul unic al federației de football din Ungaria.

Trebue să recunosc, că nu sunt adversarul jocului „la off-side" fiindcă acest „truc" ar indispune numai pe înaintașii adversarilor ci și pe arbitru, și este tot atât de periculos pentru poarta apărării care îl aplică cum este de nepăcut pentru un atacant adversmaiv.

Există o metodă extrem de simplă pentru dejucarea apărării, care aplică acest „truc". Această metodă este următoarea: de exemplu un centru înaintaș (poate fi și un alt atacant) primește mingia pe la mijlocul terenului. El schițează mișcarea de a căuta un partener pentru a-i trece mingia înainte. In acest moment apărarea, care aplică „trucul" jocului la off-side, fuge înainte pentru a lăsa înaintașul care urmează să primească mingia în offside. Dar centrul înaintaș nu mai pasează mingia unui partener, ci printr'o feintă de corp pasează mingia înainte pentru a relua mingia tot el, trecând iute peste șirul apărării. In acest caz apărarea este derutată și întrecută, iar centrul înaintaș poate merge comod și nestingherit de nimeni, până în poarta adversă. Apărarea este în urmă cu mulți metri și numai un fundaș extrem de iute poate salva o situație, altfel compromisă.

Acest lucru i-am învățat eu pe vremuri pe toți înaintașii lui „Vasas" (al cărui antrenor am fost) înaintea jocurilor cu Ferencvaros și acelaș lucru face și acum antrenorul Javor tot la Vasas și vă întreb dacă de atunci Vasas a mai mâncat vre-o bătae dela Ferencvaros? (nul n.r.). In aceste victorii am și cu partea mea.

La Torino când am jucat cu echipa națională a Ungariei împotriva Italiei, Rudas și Balog (cei doi fundași unguri) au pus mereu în off-side pe atacanții italieni încât aceștia au mâncat pământ în furia lor, dar la urmă primul goal primit de echipa noastră a căzut atunci, când Mazzola a luat startul din'tr'un offside de 5 metri, iar arbitrul nu a văzut nimic.

Deci jocul „la off-side" nu este decât un „truc" care poate să și nu reușească Regulamentul nu-i interzice și numai un înaintaș începător îl poate înghiți. Introducerea acestui truc împotriva unei formații educate din punct de vedere tactic este o curată sinucidere".